VICTORIA REALISMULUI ŞI A LUCIDITĂŢII

Să-l numim „meciul recăpătării încrederii?"

Ar fi, poate, în bună măsură, adevărat; dar nu pe de-a-ntregul exact!

Pentru că în ciuda celor pe care panica i-a cuprins prea repede şi care s-au lamentat îndelung şi dezarmant după insuccesul din Campionatul Europei, spiritele lucide n-au încetat să creadă în posibilităţile fotbalului nostru, în „zile mai bune" decît cele pe care le-am trăit după Zürich. O dată în plus, asistăm la victoria calmului şi maturităţii asupra spiritului defetist, la triumful încrederii în resursele reale ale fotbalului nostru asupra părerilor nihiliste, după care trebuie să abandonăm tot ce a fost înainte şi să începem „ca de la zero".

Din capul locului o spunem, şi o scriem cu litere groase, pentru a nu da apă la moară răstălmăcitorilor: **nu ignorăm lipsurile fotbalului nostru** (lipsuri pe care le cunoaştem şi le-am relevat în coloanele revistei), **dar credem că dacă am înregistrat unele insuccese, care ne-au durut, aceasta nu s-a datorat unei incapacităţi organice a fotbalului românesc ci unor greşeli, mai grave sau mai puţin grave, comise — cînd mai scuzabil, cînd mai puţin scuzabil — de unii sau de alţii.**

Că fotbalul nostru are resurse, că ne poate da mai multe satisfacţii, o credem cu tărie neclintită.

Şi o primă satisfacţie am avut-o ieri. Am învins echipa vice-campioană a lumii, în aproape aceeaşi garnitură, cu care aceasta a dat fiori Wembley-ului, încheind cele 90 de minute ale finalei, cu 2—2, în faţa Angliei şi făcîndu-i pe britanici să tremure de teama contramandării festivităţilor pregătite cu mult sîrg. Am învins o echipă cu Beckenbauer, cu Uwe Seeler, cu Schultz şi cu Weber, cu Overath şi cu Libuda, mă rog, echipa cea mai bună a R.F.G. la această oră. Meciul a fost amical, a fost la Bucureşti, dar aceasta nu poate estompa succesul. Oaspeţii noştri de ieri se află **în plină cursă pentru calificarea în Campionatul Europei**, deci în formă (cel puţin presupusă, de vîrf), au venit ca să arate ce pot şi ca să cîştige; **ştit despre teren... cine poate spune că fotbaliştii vest-germani au fost ieri, în faţa celor 65 000 de spectatori de pe „23 August", mai handicapaţi decît în finala de la Wembley? Că ar fi jucat în nişte condiţii de deplasare care să-i fi copleşit?...**

Ne bucură, deci, rezultatul. E bun, e reconfortant. Că **putea fi un scor mai mare** este şi aceasta adevărat, dar nu şi important. **Important este că echipa României a făcut ieri un meci foarte bun.** Şi despre acest lucru vom vorbi mai mult.

Mai înainte de orice alte consideraţii, **o subliniere pentru alcătuirea** — judicioasă, realistă — **a formaţiei. Am prezentat un „unsprezece" omogen, în care a dominat nota de tehnicitate şi experienţă, valoarea intrinsecă, recunoscută, a jucătorilor. Compartimente echilibrate, joc elastic, pronunţată tentă tehnică, bună orientare în teren, viteză, ambiţie, iată calităţi pe care le-a avut ieri echipa României, iată tot atîtea explicaţii ale victoriei şi ale superiorităţii ca joc manifestată ieri de reprezentanţii noştri.**

Stadionul „23 August", terenul bun. Timpul rece.
Spectatori: circa 35.000.
A marcat: GHERGHELI (min. 80).
Arbitru: Franz Mayer, ajutat la tuşă de Fritz Bauer şi Walter Fercher (Austria) a condus atent şi cu competenţă.
ROMANIA: Haidu 7 — Sătmăreanu 6, D. Nicolae 9, Dan 10, Mocanu 8 — Ghergheli 9, Koszka 7 — Pîrcălab 7, Dobrin (min. 6: Constantin 8), I. Ionescu 10, Kallo 7.
R. F. a GERMANIEI: Wolter 9 — Patzke 7, Schulz 6, Weber 6, Vogts 8 — Beckenbauer 8, Siemensmayer 7, Overath 7 — Libuda 6, Seeler 6, Löhr 6.

Victoria noastră s-a conturat din prima repriză, cînd am avut mai mult iniţiativa, dar cele mai mari realizări de joc le-am înregistrat în a doua parte, cînd „naţionala" României şi-a depăşit în toate compartimentele adversarul. Pînă după pauză, Beckenbauer şi Overath, la mijlocul terenului, au menţinut un oarecare echilibru, au făcut ca jocul să aibă un curs relativ fluctuant. **Următoarele 45 de minute, însă au decurs net în favoarea noastră**, au fost punctate de faze de gol bine lucrate (dar, nu la fel finalizate...) şi au adus şi acea imensă explozie de bucurie care a cuprins tribunele la golul lui **Ghergheli**, pe care l-am văzut ieşit — în elanul său — în afara terenului, pur şi simplu înăbuşit în îmbrăţişarea colegilor de echipă.

Dar, să trecem de la general, la particular. La oameni, la cei care au fost făuritorii victoriei, la cei care ne-au adus, aşa cum atît de frumos spunea aseară Ioan Chirilă la radio „rîsul printre lacrimi"...

HAIDU. Ce a fost ieri portarul nostru? N-o spunem pentru a-i găsi nişte merite mai mici decît altora, dar n-a fost decît... spectatorul cel mai prins de focul bătăliei. A intervenit rar, dar bine.

SĂTMĂREANU şi-a făcut datoria, fără a onora comparaţia cu Facchetti, comparaţie care, deocamdată are mai mult iz de dorinţă ce-şi caută împlinirea. Mai multă siguranţă în marcaj şi precizie în servici, iată deziderate ale împlinirii lui ca jucător modern.

DAN, căpitan de echipă, „Dan căpitan de plai", personaj de baladă populară, a fost ieri, „românul cu şapte vieţi". A lichidat atacuri, a fost în faţă, la gol. Exemplar, acesta e cuvîntul şi el spune tot.

DUMITRU NICOLAE creşte pe zi ce trece. Joacă de la o vreme cu un aplomb care intimidează adversarul, şi, în acelaşi timp, cu o relaxare remarcabilă. Jocul său cîştigă în acurateţă.

MOCANU a jucat, ca totdeauna în naţională, bine.

Pe GHERGHELI îl ştiam ca om de sacrificiu, ca muncitor devotat pentru echipă, ca jucător care aleargă fără răgaz. Ceea ce am scris pînă acum, îi conferă merite dar nu şi strălucire. Ei bine, ieri, Ghergheli şi-a căpătat şi strălucirea. L-am văzut în „16"-le nostru, l-am văzut la mijloc, la deposedare, l-am văzut la „un-doi"-uri pe aripă cu Pîrcălab şi — mai ales — l-am văzut acolo unde n-o să uităm multă vreme că **el a fost: la golul victoriei.**

Lui KOSZKA îi revine calificativul care-i umple inima de bucurie oricărui jucător în jurul celor 30 de ani: REDIVIVUS.

PÎRCĂLAB ne-a făcut ieri o bine conturată promisiune de a redeveni curînd jucătorul care a fost şi care — sîntem siguri — poate fi. Helmuth Schön a ştiut de ce să se teamă şi de aceea i-a dat o umbră neînduplecată, dar de cîteva ori Ion a fost totuşi „omul care şi-a pierdut umbra".

DOBRIN a început excelent. Păcat, pentru restul...

CONSTANTIN a arătat că jucătorul de fotbal veritabil apare ca atare, cu mai multă pregnanţă, în faţa adversarului de valoare. A muncit, a jucat cu cap, a fost constructor şi ...beneficiar.

ION IONESCU a prins ceea ce se cheamă într-o expresie din păcate prea tocită „o zi mare". S-a bătut cu doi fundaşi centrali de clasă mondială şi... i-a bătut. A jucat modern, dezinvolt, a fost nu numai cel mai bun atacant dar poate şi cel mai bun jucător al echipei.

KALLO. Vine în echipa naţională cu un însemnat baqaj tehnic, cu îndrăzneala unei extreme tinere care ştie că **are ce arunca în luptă.** A fost, dacă vreţi, în această echipă de experimentaţi, **simbolul tinerei generaţii a fotbalului nostru, pe care o privim cu optimism şi cu încredere**

I-am văzut, aşadar, la Bucureşti şi pe vice-campionii lumii!

Decepţie?

Cuvîntul e poate cam aspru, dar — să mărturisim — aşteptam totuşi mai mult de la ei. Constituie o echipă bine clădită, bine „mobilată" tehnic, la care am avut de descoperit multe calităţi. Oamenii de prima mînă, **Beckenbauer, Overath, Seeler, Schultz, Weber** n-au avut poate strălucirea pe care le-o doream (ca spectatori de fotbal, bineînţeles...) dar în nici un caz n-au fost... diamante false. Cel mai pregnant a ieşit însă în evidenţă ieri portarul **Wolter.** Are şi el (în afara... barei transversale a porţii dinspre tabela de marcaj!) merite în limitarea proporţiilor înfrîngerii... În imediata lui apropiere, pe scara comportării valorice, în acest meci, fundaşul **Vogts.**

Radu URZICEANU

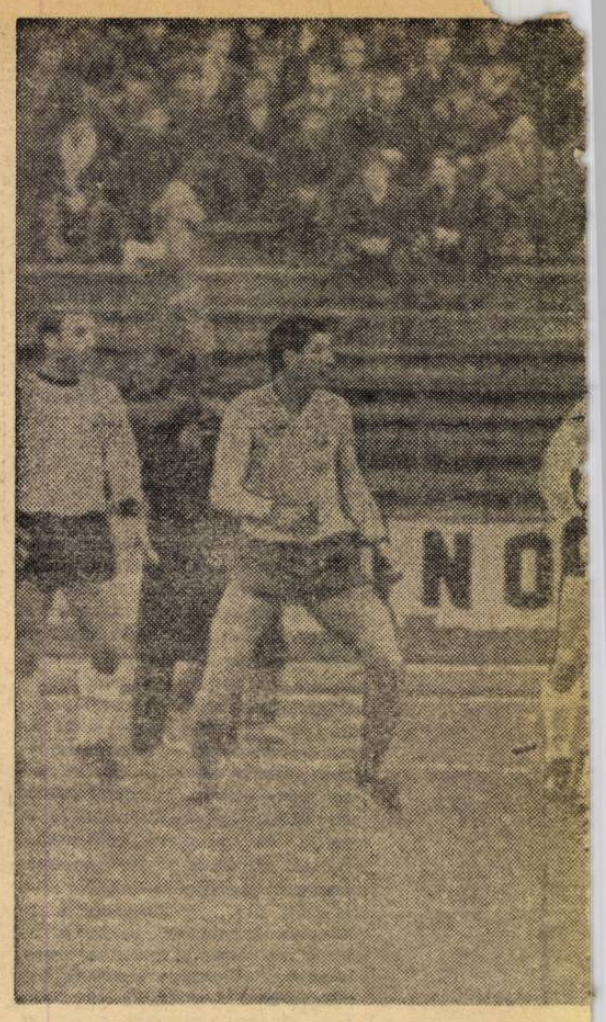

Credem că nici unde nu poate fi creionat mai bine **al echipei** *decît în cabină, după meci.*

Acolo, în minutele imediat următoare aprigei înc deconectarea sau inhibarea tardivă oferă cea mai pu turilor distinctive ale victoriei sau înfrîngerii.

Şi de această dată în cabina echipei noastre, bucu feţele celor prezenţi, neavînd nevoie de fardul unei de circumstanţă.

Şi am simţit, instinctiv, că eroii meciului voiau mai repede ca de obicei. Răspunsul l-am aflat cîteva cînd am văzut la ieşirea din cabine, în spatele tribune time de iubitori ai fotbalului (mai mulţi ca oricînd bucurie. Era o bucurie de mult aşteptată. De aceea blicul după această prestigioasă victorie, însemna pentru cel mai bun tonifiant. Dacă vreţi, refacerea unui capit în ultima vreme: moralul.

Secretarul general al Federaţiei române de fotbal, şi-a comprimat opinia asupra evoluţiei echipei noastre „Minunat!". De cînd n-am mai auzit acest cuvînt?

DAN COE, căpitanul echipei noastre: *„Românul pieptu-i de aramă! Probabil că Uwe n-a ştiut-o..."*

ION IONESCU: „Ah, dacă la capătul demarcărilo aş fi întîlnit şi plasa porţii lui Wolter..."

PIRCALAB şi CONSTANTIN: „Ne-am „încălzit" priza secundă. Mai bine mai tîrziu decît niciodată!"

KALLO: „In sfîrşit. 90 de minute întregi cu tricc cea mai mare bucurie a mea coincizînd cu alte două cite: victoria asupra eroilor de pe Wembley *şi primul c copilului meu în vîrstă de... trei zile."*

FLOREA TANASESCU, secretar general adjunct meciuri consecutive în care echipa noastră naţională priză secundă remarcabilă, dominîndu-şi adversarii. echipei, dar un plus pentru axul central: Dan — Dur

Iar în tunelul ce duce spre cabină, directorul tel ANGELO NICULESCU, care a răspuns de pregătirile ne-a spus: „Trebuia să vină bucuria şi pe uliţa noastr

Iată de ce astăzi am consemnat cele mai laconice de aceea însă, avînd cea mai densă încărcătură emoţi

INTRE MINUTELE 1-90

MOMENTELE IMPORTANTE ALE JOCULUI...

...S-AU PETRECUT LA POARTA LUI WOLTER

Cele mai importante momente ale jocului de ieri s-au petrecut în faţa porţii curajosului şi inspiratului Wolter. Şi ele n-au fost accidentale, după cum se poate vedea din „scurtul metraj" care urmează.

Min. 1—5. Joc mai mult la mijlocul terenului. Tatonări de o parte şi de alta. Dese intervenţii prin alunecare din partea fundaşilor oaspeţi.

Min. 6. Al doilea argesean (după Coman), ghinionist, **iese din echipă: Dobrin, atacat din spate de Siemensmayer, suferă o întindere la gleznă şi părăseşte definitiv terenul. Îl va înlocui peste cîteva minute (de aşteptare, pentru a se vedea dacă Dobrin poate continua sau nu jocul) Constantin.**

Min. 7—17. Acţiunile la cele două porţi devin mai coerente, mai insistente. Uwe Seeler, Koszka şi I. Ionescu încearcă, fără succes, să înşele vigilenţa lui Haidu şi Wolter. Mijlocul terenului este stăpînit pe rînd de noi şi oamenii lui Beckenbauer.

Min. 18. Prima acţiune (şi una din rarele) periculoasă la poarta lui Haidu. Overath, plasat pe stînga, îi vede scăpaţi de sub controlul lui D. Nicolae şi Dan pe Siemensmayer şi Seeler şi le trimite o centrare ideală. Un „cap" al lui Seeler, precis, dar Haidu reţine.

MIN 21. E RÎNDUL NOSTRU SĂ INITIEM PRIMA ACŢIUNE PERICULOASĂ ŞI SĂ RATĂM PRIMA DIN SERIA MARILOR OCAZII. GHERGHELI CENTREAZĂ DE PE DREAPTA, SCHULZ RESPINGE CU CAPUL SPRE... KALLO, CARE NU SE LASĂ RUGAT ŞI ŞUTEAZĂ. I. IONESCU (UN ADEVĂRAT „GHIMPE" PENTRU APĂRAREA OASPEŢILOR) STOPEAZĂ CU STÎNGUL MINGEA ÎN AER ŞI O REÎA FULGERĂTOR DE LA 6 M. CU DREPTUL DIN VOLEU (MODEL DE EXECUŢIE). GOL? NU. WOLTER APARE CA DIN PĂMÎNT ÎN FAŢA MINGII.

Min. 22—38. Balonul este purtat neîncetat de la o poartă la alta, dar poposeşte mai des în terenul advers. Cîteva cornere rămîn fără rezultat. Iniţiativa trece apoi de partea echipei noastre.

MIN. 39. A DOUA MARE OCAZIE A NOASTRĂ. UN SCHIMB CU GHERGHELI ŞI CONSTANTIN CENTREAZĂ. MINGEA TRECE PESTE ÎNALŢII FUNDAŞI CENTRALI VEST-GERMANI ŞI POPOSEŞTE PE... CAPUL LUI I. IONESCU, BINE PLASAT. O LOVITURĂ SCURTĂ ŞI MINGEA SE ÎNDREAPTĂ SPRE COLŢUL DE JOS AL PORŢII. UN REFLEX EXTRAORDINAR AL LUI WOLTER ŞI MÎNA ACESTUIA O ALUNGĂ ÎN TEREN!

Min. 40—45. Păstrăm iniţiativa în joc. Totuşi, Seeler şi Löhr stîrnesc puţină emoţie la poarta noastră prin şuturi puternice, dar alături.

Min. 46—49. Presiune din partea echipei noastre în terenul advers. Două cornere consecutive rămîn fără rezultat.

MIN. 50. BENEFICIEM DE O LOVITURĂ LIBERĂ DE LA 20 M, ÎN FAŢA PORŢII, CARE ESTE BARATĂ DE UN ZID COMPACT. CONSTANTIN TRIMITE ÎNSĂ SPRE ARIPA DREAPTĂ, UNDE SĂTMĂREANU ESTE LIBER. O CENTRARE, O SĂRITURĂ A LUI DAN ŞI MINGEA, LOVITĂ DE LA CÎŢIVA METRI, TRECE RAZANT CU BARA!

Min. 53—56. Echipa R. F. G. iese în atac mai insistent, datorită mai ales „oamenilor de mijloc" **Beckenbauer—Siemensmayer—Overath.** O singură dată însă, reuşeşte să creeze pericol la poarta lui **Haidu:** cînd **Libuda** a centrat şi mingea a trecut, nejenată, prin faţa porţii.

Min. 57—68. Începem să atacăm tot mai des (şi nu ne vom opri pînă la gol), stăpînind în mod evident jocul. Apărarea oaspeţilor acordă patru cornere, rămase fără rezultat, ca şi cel obţinut de atacanţii vest-germani, în faţa cărora cuplul **D. Nicolae—Dan** a fost un zid greu de trecut.

MIN. 69. CONTINUĂM SĂ DOMINĂM, ACŢIONÎND ÎN SPECIAL PE DREAPTA, UNDE VOGTS CUNOAŞTE MOMENTE EXTREM DE DIFICILE. O COMBINAŢIE GHERGHELI—KOSZKA, O CENTRARE LA TIMP, UN „CAP" AL LUI CONSTANTIN ŞI... BARA!! Mingea revenită în teren este aruncată în corner de Schulz.

Min. 70—73. Jucătorii noştri se menţin în ofensivă. Un nou corner (al 11-lea) rămîne nefructificat.

MIN. 74. PÎRCĂLAB ŞI GHERGHELI SE STRECOARĂ CU MAIESTRIE PRINTRE ADVERSARI ŞI ULTIMUL CENTREAZĂ, PATZKE ACORDĂ CORNER. BATE KALLO ŞI I. IONESCU REIA CU CAPUL ÎN BARĂ, DE UNDE MINGEA REVINE ÎN TEREN!

Min. 75—79. Păstrăm mai departe iniţiativa, dar se pare că golul ne ocoleşte. Totuşi...

Min. 80. Patzke comite un fault lateral, la cîţiva metri de linia de corner. Execută Kallo. Urmează trei lovituri (una cu capul şi două cu piciorul) care nu-şi ating ţinta. La ultima, Wolter respinge mingea la... **Ghergheli,** liber în mijlocul careului. Dinamovistul, cu un şut magistral, care a ocolit barele şi adversarii, înscrie golul unei victorii din plin meritate.

Min. 81—90. Oaspeţii, surprinşi, caută să forţeze egalarea, dar ne apărăm organizat şi... atacăm. **I. Ionescu** şi **Constantin** ratează în aceeaşi fază favorabilă, ca şi **Overath** la poarta noastră, unde **D. Nicolae** a avut o intervenţie salvatoare. Jocul se termină cu un corner în favoarea oaspeţilor, rămas însă neexecutat, timpul de joc scurgîndu-se.

Reprezentativa noastră şi-a luat astfel revanşa, exact la scorul cu care pierduse la Ludwigshafen.

Petre GAŢU

Wolter împreună cu barele sale e nevoit să apere, să apere...

Desene de Neagu RADULESCU

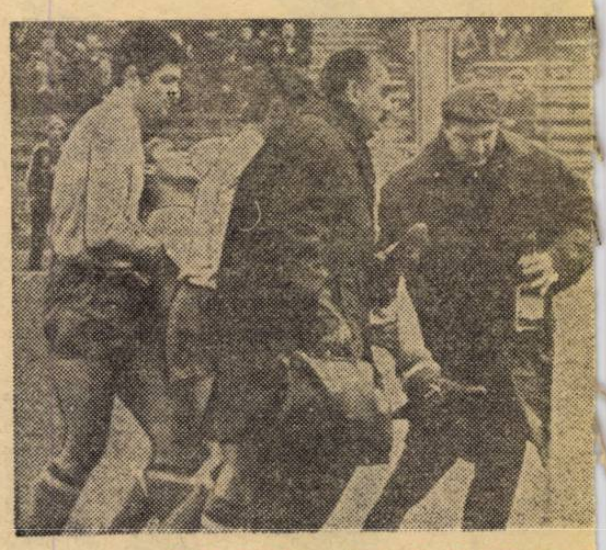

UN BUCH

Un banchet al fotbaliştilor prezintă flagrante **cu meciurile:** *un început de „tatonare", cu emoţi minute în faţa unui „adversar necunoscut", apoi cundă, cînd toţi se... dezgheaţă. Iar în finalul „I vede clar cine avea o bună condiţie fizică, se retr*

Aşa s-au petrecut lucrurile şi la banchetul car cele două echipe, română şi vest-germană, într-o la „Athenée Palace". Aci nu s-au schimbat buch ci tradiţionalul nostru „buchet de Cotnar". Au r prieteneşti, vicepreşedintele federaţiei noastre I TRESCU şi preşedintele Federaţiei de fotbal d Germaniei, HERMANN GOSMANN.

Intr-o extremă a mesei, trio-ul ION IONESCU — — DAN, improvizează, spontan, cea mai colorată, o subiectivă cronică a victoriei noastre de azi.

Pe cealaltă extremă, FRANZI BECKENBAUER să dezlege încă „misterul" golului lui GHERGHELI